

De geloofsreis van Elia

Overdenking door Margrietha Reinders over 1 Koningen 19, Urban Expression weekend 29 mei 2016

Dit is een verhaal dichtbij mijn eigen ervaring. Over mijn eigen geloofsreis als pionier, als mens, als gelovige. Ik heb zelf ontdekt dat die reis een reis is waarbij je moet leven uit Gods hand en dat is niet altijd gemakkelijk.

Sleutelhoudingen

Ik heb zeven jaar gepionierd met Heilig Vuur West in Amsterdam. Daarna is mijn reis verder gegaan. Dit weekend staan we stil bij onze geloofsreis, onze levensreis. In alle eenvoud je hart open zetten. Gisteren waren we bezig met de vraag: waar heb je God ontmoet? Verschillende woorden zijn me opgevallen in wat er naar voren kwam.

Crisis. God kwam dichterbij mij in de crisis.

Zoeken. God openbaart zich aan je als je zoekt, niet als je het al weet.

Luisteren. Je kunt je bestemming niet ervaren als je niet luistert, te vol zit met ideeën en idealen.

Vertrouwen. Op wat God aan je gaat geven.

Geduld. Je haalt het niet makkelijk binnen, niet opgeven.

Klein durven zijn. Als je jezelf breed maakt, kan God niet naar binnen komen.

Er zijn sleutelhoudingen in je leven, waardoor God iets met je kan. Dat vind ik mooi aan Urban Expression in Nederland. In nederigheid en ontvankelijkheid God ervaren, van anderen leren. Daar gaat het verhaal van Elia ook over.

De weg van de profeet

Elia is *de* profeet. Hij ging door ongelofelijke diepte heen om te worden wie hij was. Om een instrument van God te worden. De weg van de profeet is altijd een weg door de diepte heen, door lijden heen. Eigen lijden en het lijden van anderen.

In Amsterdam was een keer een grote demonstratie 'Keer het tij' van de vakbond FNV. Zwakkeren zijn vaak de pineut. Zij hebben het nakijken. Urban Expression weet daarvan. Aan de kant van de weg stond een bord: 'Handen af van chronisch zieken!' Dat bord heb ik mee naar huis genomen. Ik zette het op mijn studeerkamer. Er is iemand geweest die ooit dat bord heeft gemaakt. Zolang er zulke mensen zijn, is er hoop voor de wereld.

Profeten, zij staken hun bord in de lucht: 'Handen af van de kwetsbaren!' Zo was Elia ook. Handen af van de mensen! Dat maakte hem niet geliefd. Het was een barse man. Hij zei de waarheid. Dat maakte hem alleen. Hij kon het niet meer aanzien. Het is altijd de sterkste die het laatste woord heeft. Hij stond tegenover koning Achab en zijn vrouw Izebel. Hij werd vervolgd, moest zich verstoppen in spelonken.

Hier zijn overeenkomsten met Urban Expression, mensen in achterstandswijken. Dit gaat over jullie. Wonen en je leven delen met mensen die er niet meer tegenop kunnen. Mensen die zelf ook raar gevonden worden. Zich moeten verschuilen voor de publieke opinie.

Engel

Die wanhoop van Elia is herkenbaar als je profetisch wilt leven. Als je je bord omhoog steekt: 'Blijf met je handen van de zwakkeren af!' Soms zie je het ook niet meer zitten. Laat mij maar dood gaan. Ik heb alles gedaan voor u God en nog verandert er niks. Wie herkent dit? ... Ik heb alles op alles gezet. Nu ben ik zelf doodmoe en ik kan er niet meer tegen. God, waar bent u nu eigenlijk? Waarom zou ik dit doen allemaal?

Dan komt er een engel die zegt: 'Geef het niet op.' Ik weet niet of jullie wel eens een engel hebben ontmoet? ... 'Kan ik je ergens mee helpen?' 'Nee...'. En ineens gingen je ogen open. Een toevallige ontmoeting. Echt waar, God stuurt engelen naar je toe. Je moet het wel zien. God verschijnt meestal in de vorm van een mens. Iemand die dan dat tegen je zegt.

Stil

Elia reist naar de berg Horeb om God te spreken. Hij wou God aan zijn jas trekken. Waarom moet ik lijden? Het is niet eerlijk! Ik doe alles en nog gaat het fout. Op die berg, wat gebeurt er dan? Een harde storm steekt op. Elia denkt: is God hier in die storm? Nee. Hoe het precies zit, vraag het me niet. God was niet in de storm. Een aardbeving. God was niet in de aardbeving. Vuur raasde door de struiken. God was daar niet in.

Toen werd het stil. Heel stil. Als je goed luistert naar de stilte, dan hoor je iets. Wat je nu hoort, is de stem van God. In de afwezigheid van lawaai, van kracht en macht, gedreun en geweld, daar is God. In de afwezigheid van dingen die moeten, agenda's, dingen die je voor elkaar moet krijgen, wat moet lopen, wat neergezet moet worden en gedaan! Als je helemaal met lege handen staat, als je het niet meer weet, het gevoel hebt: wat ben ik nou helemaal? Juist daarin kan God binnen komen.

'Ga terug, de woestijn in'

In de crisis verandert God je leven. Dat is geen aanmoediging om in een crisis te raken. Maar als je het zo ervaart... dan kan er iets gebeuren. In stilte als al het andere er niet meer toe doet, als je het niet meer weet, kan God spreken. Dit is het omkeerpunt in het verhaal. In de stilte zegt God: 'Ga terug de woestijn in.' God zegt niet: 'Kom maar hier Elia, ik ga je troosten.' God zegt: 'Ga terug, de woestijn in.'

Dat betekent, zoals ik het heb begrepen: als je in mensen hebt geloofd, die het af lieten weten, ga door met geloven. Het doet pijn als mensen je vertrouwen beschamen. Als je in een wonder gelooft dat niet gebeurt, ga dan toch door met hopen. En nog iets. Als je een spoor van liefde achter wilde laten en dat werd vertrapt, je ging de buurt in met je ideaal, achter Jezus aan, ga dan nog verder met liefde. Ga terug de woestijn in. Ga door met geloven, met hopen, met liefde.

Zo moet Elia verder met de eenvoudige boodschap: ga terug. Ga door met het tij van onrecht te keren. Je bord in de lucht te steken: 'Blijf met je handen van de mensen af!' De eenvoud van het niet opgeven, ook al is je vertrouwen beschaamd, je liefde platgetrapt, al gebeurt het wonder niet. Dat is

de eenvoud, de zachte kracht van Urban Expression, jullie eenvoud. Dat is de verkondiging van dit verhaal voor ons. Dat God tot ons spreekt in de afwezigheid van grote woorden, in kwetsbaarheid. Geef niet op. Ga door.